

Substantivul nu se articulează:

Când nu este urmat de nici o vorbă determinătoare
d. e. *Am fost în grădină.*

Se abat de la această regulă și se articulează substantivele de genul femenin, cari numesc țări sau continente, d. e. *Am fost în Turcia, în Asia, America, în Transilvania* (din contră: *în Ardeal, în Egipt, în Tirol etc.*) iar nu *în Ardealul, în Tirolul etc.*

VII. Substantivul, întrebuințat în propozițiune ca **compliment circumstanțial de timp** se articulează:

a) Când este urmat de vre o vorbă determinătoare, d. c. *Iarna trecută a fost foarte frig. Martia viitoare vom avea esamen. În noaptea Crăciunului oamenii se duc la biserică. Isus a intrat în Ierusalim în dumineca Florilor.*

b) Chiar când este urmat de o vorbă determinătoare, dacă substantivul arată un timp, ce se repetă, d. e. *Dumineca, oamenii se duc la biserică* (adică *în fie-care Duminecă. Iarna e timpul urit* (adică *în fie-care iarnă*).

Substantivul nu se articulează:

a) Când nu e urmat de nici o vorbă determinătoare, d. e. *Duminecă am fost la biserică. Luni e sărbătoare.*

b) Când e precedat de vre o vorbă determinătoare, d. e. *Astă vară am fost la țară. Ieri noapte a plătit.*

c) Când substantivul este precedat numai de o propoziție (fără a fi urmat de vre o vorbă determinătoare) d. e. *În lulie căldura este foarte mare. Spre toamnă vom pleca la viață.*

VIII. Substantivul, întrebuințat în propozițiune ca **compliment circumstanțial de mod.**

a) Când este urmat de o vorbă determinătoare, d. e. *Argeșul curgea cu furia cea mai mare. El a venit cu voiea părintilor.*

b) Când arată mijlocul sau instrumentul prin care se face o lucrare, d. e. *Ioan a venit cu vaporul. Pâinea se tai cu cuțitul.*

Substantivul se articulează:

Când nu e urmat de nici o vorbă determinătoare, d. e. *El lucrează cu placere.*